

ע"פ 2544/17 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית, פלונית

בית המשפט העליון

ע"פ 2544/17

כבוד השופט מ' מזוז
פלוני

לפני:
המערער:

נ ג ד

1. מדינת ישראל
2. פלונית
3. פלונית

המשיבים:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע מיום 14.2.2017 בתפ"ח 1884-05-15
(ע"י סגן הנשיאה נ' זלוצ'ובר, י' רז-לוי ו-ש' פרידלנדר)

כ"ח באדר התשע"ז (26.3.2017)

תאריך הישיבה:

עו"ד ירון דוד; עו"ד מור עטיה

בשם המערער:

עו"ד חיים שוייצר

בשם המשיבים:

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל בן 6 שנים אשר הושת על המערער על ידי בית המשפט המחוזי בבאר שבע (סגן הנשיאה נ' זלוצ'ובר והשופטים י' רז-לוי ו-ש' פרידלנדר) במסגרת גזר דינו מיום 14.2.2017 בתפ"ח 1884-05-15, וזאת עד עמוד 1

להכרעה בערעור שהגיש המערער בבית משפט זה.

2. ביום 22.9.2016 הורשע המערער, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע 6 עבירות של מעשה מגונה באחייניתה בת העשר של אשתו ובחברתה בת העשר של בתו (להלן: המתלוננות), במספר הזדמנויות שונות, עת התארחו השתיים (כל אחת בנפרד) בבית המערער. הרשעת המערער, אשר הכחיש את ביצוע העבירות שיוחסו לו, התבססה בעיקר על האמון שנתן בית משפט קמא בעדויות המתלוננות בפני חוקרות הילדים, אשר קיבל משנה תוקף בחוסר האמון שניתן בגרסת המערער. בנוסף מנה בית המשפט מספר ראיות חיזוק וסיוע לעדויות שתי המתלוננות, ובהן מצבן הנפשי הקשה של המתלוננות בעת ולאחר חשיפת מעשי המערער בפני קרוביהן, שקרי המערער והעובדה כי מעשי המערער במתלוננות הם בגדר "מעשים דומים", וכן בעדות המתלוננות - כל אחת לעדות רעותה. יצוין כי מלבד העבירות בהן הורשע המערער, המתלוננות העידו על אירועים נוספים שבהם בוצעו בהן עבירות, אלא שנוכח חוסר התיאור המובחן לגביהן, זוכה המערער מביצוע עבירות אלו.

3. במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו של המערער ביום 14.2.2017, הושתו עליו כאמור 6 שנות מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו, וכן מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננות. בית המשפט זקף לזכותו של המערער, בין היתר, את נסיבותיו האישיות (נשוי ואב ל-3 ילדים, כאשר אשתו הייתה באותה העת בהיריון), את מצבו הכלכלי הקשה, את עברו הפלילי הנקי ואת העובדה שהיה עצור מאחורי סורג ובריה במשך כחודש וחצי ולאחר מכן עצור באיזוק אלקטרוני. עם זאת, בית המשפט הביא בחשבון את צרכי הרתעת הציבור בכלל והרתעת המערער בפרט, את הערכת המסוכנות הבינונית של המערער וכן את העובדה שהאחרון לא הביע חרטה על מעשיו, ועד היום מכחיש את ביצועם.

4. בית משפט קמא נענה לבקשת המערער ועיכב את ביצוע מאסרו בפועל עד ליום 27.3.2017, בהתחשב בין היתר בלידת בנו הפעוט ובאירוע ברית המילה שנערכה לו.

5. כעת מונחת לפני בקשה לעיכוב נוסף של ביצוע מאסרו בפועל של המערער, עד להכרעה בערעור שהוגש על ידו לבית משפט זה על הכרעת הדין וגזר הדין בעניינו. בבקשה נטען כי עיכוב הביצוע מוצדק לאור עברו הפלילי הנקי של המערער, נסיבותיו האישיות, התנהלותו החיובית במהלך המשפט, חלוף הזמן מאז האירועים מושא ההרשעה (אשר התרחשו בשנים 2014-2015) והעובדה שהמערער הגיש ערעור על הכרעת הדין, ולא התמקד בערעור על גזר הדין בלבד. עוד טוען המערער, כי מוכרים בפסיקה מקרים שבהם עוכבו עונשי מאסר בפועל הארוכים מעונש המאסר שהושת עליו, העומד כאמור על 6 שנים.

6. בדיון לפני הפנה בא כוח המערער לנימוקי הבקשה כאמור, תוך שהדגיש כי המערער היה משוחרר לאורך כמעט כל ההליך ולא הפר את התנאים, וגם לאחר מתן גזר דינו ביום 14.2.2017 עוכב עונש המאסר עד ליום 26.3.2017. כן נטען באשר לסיכויי הערעור כי הערעור מכון גם נגד הכרעת הדין וכי יש למערער "טענות רציניות" לגבי ראיות הסיוע, בעיקר באשר לסיוע שמצא בית משפט קמא בשקרי המערער ובמצבן הנפשי של המתלוננות. לבסוף נטען כי במאזן "נזק מול תועלת", הכף נוטה לטובת עיכוב ביצוע עונש המאסר.

מנגד, עמד בא כוח המדינה על כך כי המערער הורשע במעשים מגונים בשתי קטינות שאין ביניהן קשר, ולפיכך יש בעדות כל עמוד 2

אחת משום סיוע לעדות רעותה. הודגש כי בית משפט קמא קבע ממצאי מהימנות מובהקים לגבי המתלוננות ומאידך ממצאים קשים לגבי מהימנות המערער. בא כוח המדינה פירט, בליווי אסמכתאות, מדוע ראיות הסיוע שקבע בית משפט קמא מבוססות ומעוגנות היטב בפסיקת בית משפט זה, ולפיכך לטענתו "סיכויי הערעור קלושים". לבסוף נטען כי באיזון יש לקחת בחשבון את ההשלכות של עיכוב ביצוע העונש על קורבנותיו של המערער.

דיון והכרעה

7. לאחר בחינת טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

8. כידוע, נקודת המוצא בבחינת בקשה לעיכוב ביצוע עונש שהוטל הינה כי קיים אינטרס ציבורי בריצוי עונש מאסר שהוטל מיד עם מתן גזר הדין, מבלי להמתין לבירור הערעור. לצד זאת, על בית המשפט ליתן משקל לאינטרסים ולזכויות של המערער, בעיקר אל מול החשש ל"סיכול" הערעור. לשם כך, על בית המשפט לבחון, בין היתר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, את עברו הפלילי של הנאשם, את משך תקופת המאסר, את טיב הערעור וסיכויי הצלחתו, וכן נסיבות אישיות מיוחדות, ככל שישנן (ע"פ 5741/04 יקירביץ' נ' מדינת ישראל (12.9.2004); ע"פ 5385/16 בן שמעון נ' מדינת ישראל (12.7.2016); ע"פ 5386/16 פלוני נ' מדינת ישראל (14.7.2016); ע"פ 7256/16 סלימאן נ' מדינת ישראל (29.9.2016)).

9. המערער הגיש כאמור ערעור גם על הכרעת הדין בעניינו. אכן, עצם העובדה שמוגש ערעור גם על הכרעת הדין יוצרת אפשרות, ברמת הסתברות כזו או אחרת, שהערעור יתקבל באופן שבהיעדר עיכוב ביצוע תרוצה תקופת מאסר לחינם. ברם, בשיטתנו המשפטית הערעור אינו הליך de novo ואין ערכאת הערעור מנהלת מעין משפט חוזר, ולפיכך עם ההרשעה בערכאה הדיונית אין הנאשם נהנה עוד מחזקת החפות והוא בגדר מי שהורשע בדינו ועליו לרצות מיידית את עונשו. עצם קיומה של אפשרות לקבלת הערעור אין בה כשלעצמה כדי להצדיק עיכוב ביצוע העונש (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)).

10. בדרך כלל התייחסות לסיכויי הערעור בשלב של בקשה לעיכוב ביצוע - בהליך פלילי כמו גם בהליך אזרחי - היא בעייתית, עניינית ודיונית. לענין זה טענו הצדדים, כמצוין לעיל, זה בכה וזה בכה. בשלב זה אוכל אך לומר כי בא כוח המערער לא ביסס טענת טעות מובהקת בהכרעת דינו של בית משפט קמא. לעומת זאת, העבירות בהן הורשע המערער הן חמורות, והעונש שהוטל עליו הוא משמעותי (6 שנות מאסר). בנסיבות כאלה מתעצם האינטרס הציבורי בריצוי מידי של העונש.

11. נוכח האמור הבקשה נדחית.

המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 6.4.2017 במקום ובתנאים שנקבעו על ידי בית משפט קמא בהחלטתו לענין זה מיום 14.2.2017.

ניתנה היום, כ"ח באדר התשע"ז (26.3.2017).

ש ו פ ט
